
Hans Andreas Hallan

MINNEORD

ERIK ELLEKJÆR

STAAL HATLINGHUS

Vår gode venn og kollega Hans Andreas Hallan døde 23. mars etter kort tids sykdom, 73 år gammel. Da han fikk den alvorlige diagnosen like før jul 2017, var han full av fremtidsplaner som brått måtte skrinlegges. Han mottok imidlertid beskjeden med stoisk ro og mente at han hadde hatt et fantastisk liv.

Hans ble født i Markabygda i Skogn som en etterlengtet odelsgutt etter tre eldre søstre. Oppveksten var fin, med tidlig traktorkjøring, elgjakt, lek og idrett. Bare 17 år gammel ble han formann i Markabygda idrettslag, som på den tiden anla en ny fotballbane.

Etter examen artium i Levanger i 1964 gikk turen videre til medisinstudier ved Universitetet i Oslo, hvor han ble cand. med. i 1971. I 1979 ble han spesialist i indremedisin og i 1980 i nyresykdommer. Han tjenestegjorde ved en rekke sykehus, bl.a. Vestfold sentralsykehus, Innherred sykehus, Nordland sentralsykehus, Orkdal sykehus og Regionsykehuset i Trondheim.

I 1981 var han tilbake på Innherred sykehus som overlege i indremedisin og nyresykdommer, etter hvert også som klinikkleder og avdelingsoverlege. I 1990 tok han en mastergrad i helseadministrasjon ved Universitetet i Oslo. Som pensjonist arbeidet han deltid ved avdelingen helt inntil han ble syk.

Hans var en meget dyktig lege med store kunnskaper og stor arbeidskapasitet. Det var i høy grad hans fortjeneste at Nord-Trøndelag fikk den mest desentraliserte dialysetjenesten i landet – til stor glede for pasientene. Han bidro også til at den medisinske avdelingen ved Sykehuset Levanger ble klassifisert i gruppe 1 som utdanningsinstitusjon for legespesialister.

Hans var en ypperlig foreleser. Det var en fryd å følge hans utredninger om komplekse sammenhenger innen nyrefysiologi, væskebalanse og elektrolytter.

Privat var han lett å omgås, alltid i godt humør, utpreget sosial, og han deltok på arenaer som Odd Fellow, Lions og «Småtinget» på Rådhuskafeen.

Han var svært historisk interessert og nedla mye arbeid i kartleggingen av lokalhistoriske forhold.

Røttene var hele tiden godt plantet i Markabygda, han tok godt vare på gården, men var også en urban og reiseglad herre. Det ble tallrike fagkongresser, og sammen med sin Ingrid som reiseoperatør, gjennomførte han mange turer i inn- og utland, der de ofte pedaltråkket seg gjennom vakre landskaper.

Det var utrolig trist å se denne staute og sterke mannen brytes ned av sykdom, men vi tenker med glede tilbake på gode minner, godt samarbeid og vennskap.

Våre tanker går til Ingrid og familien som han var så stolt av.

Publisert: 26. juni 2018. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.18.0410
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.